

תת"ע 11540/06/19 - ועד מוראד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11540-06-19 מדינת ישראל נ' ועד מוראד
תיק חיצוני: 11117084662

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	ועד מוראד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 18.9.19 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזר עליה קנס בסך 750 ₪.
3. המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה לידיה זימון לדיון ולכן לא התייצבה לדיון. טענה כי נודע לה לראשונה אודות גזר הדין רק ביום 2.4.20 לאחר בדיקה שערך ב"כ במרכז לגביית קנסות. טענה כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" וכי אין מדובר בהמצאה כדיון. טענה כי התיק נפתח בבית המשפט בתאריך 28.6.19 ואילו אישור המסירה מיום 25.5.19, מה שמעיד על הטעיה וחוסר תום לב של המאשימה. טענה כי לא ביצעה העבירה המיוחסת לה וביקשה לקבל יומה בבית המשפט. טענה כי יש לה סיכויי הגנה טובים באשר יש בפיה טענות כנגד אמינות מכשיר הממל"ז ואופן הפעלתו.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום לכתובת המבקשת המופיעה במשרד הפנים, כאשר מדובר באותה כתובת אשר המבקשת ציינה בבקשתה להישפט. טען כי אישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" ומכאן שקמה חזקת מסירה וכי המבקשת לא הרימה את נטל השכנוע כי נבצר ממנה לקבל את ההזמנה לדיון מטעמים שאינם קשורים בה. טען כי כל הבקשות להישפט מתקבלות במרכז פניות נהגים ארצי ולאחר מכן מוקצה מועד לדיון אשר נשלח על ידי משטרת ישראל, הן לנאשמים והן לבתי המשפט, ואילו כתב האישום נפתח בבית המשפט בסמוך למועד המשפט, ולאחר שמתקבל אישור מסירה כדיון. אשר לסיכויי הגנה של המבקשת, טען כי על פי הפסיקה קיימת חזקת אמינות למכשיר הממל"ז ועל כן דין טענת המבקשת להידחות על הסף. טען כי במסגרת הודעת תשלום קנס קיימת ראשית הודאה מצד המבקשת.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת כפי שציננה בבקשה להישפט וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה.

8. עם זאת, המבקשת העלתה טענות הגנה ביחס לאופן הפעלת מכשיר הממל"ז וביקשה להוכיח חפותה. בנסיבות אלו אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 500 ₪, אשר ישולם על ידי המבקשת עד ליום 1.6.20, שאחרת, יותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, ד' אייר תש"פ, 28 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.